

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. An, & quando proles quoad liberatem & servitutum sequitur
conditionem non matris, sed Patris:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

juge quoad thorum sit separandus, & responderetur negativè, quia à Christo Sacramenti matrimonii institutore, propter fornicationem, sive adulterium tantum separatio quoad thorum conceditur. Secundò, an leprosi contrahere matrimonium possint, & responderetur affirmativè, quia nullo jure matrimonium eis prohibuitur. Tertiò, an conjuges leprosi debeant sibi invicem reddere de-

bitum conjugale, & iterum responderetur affirmativè, juxta generale præceptum *Aposto. 1. ad Corin. 7.* quo uxori vir debitum reddere præcipitur, & similiter uxor viro, nisi ex judicio fortasse Medicorum, in notabile damnum alterius partis hoc cederet, cum obligatio hæc locum non habeat, nisi salva maneat individui reddentis incolumitas.

TITVLVS IX.

DE CONJUGIO SERVORUM.

§. I.

An servus possit licitè, & validè contrahere matrimonium invito, vel ignorante domino; & quâ ratione error status seu conditionis servilis dirimat matrimonium, & quo jure?

Conditionem servilem impedimentum dirimens esse, quo minus cum libera v. g. à servo matrimonium contractum valeat, si conditionem servilem illa ignoret, colligitur ex *c. Proposuit 2. h. t.* cum enim error conditionis servilis valde repugnet bonis matrimonii, noluit Ecclesia talia matrimonia valida esse, si ignoretur conditionis servilis status à contrahente, libera v. g. quamvis si utraque contrahentium pars servilis conditionis sit, valeat matrimonium, invito etiam & contradicente domino contractum, uti patet etiam ex *c. 1. h. t.* cum concessum jure naturæ

Compend. Pirbing.

matrimonium ob bonum tam publicum, quam privatum, negari his non debeat, qui ad servitia consueta adhuc obligantur Dominis suis, & sic matrimonium tale nemini præjudicans sit, & valeat etiam matrimonium, quod libera cum servo contrahit, quem scit servum esse, cum in tali casu scientiæ suo juri, & præjudicio cedere videatur; noluit tamen eorum matrimonia valere Ecclesia, quæ libera v. g. ignorantes servilem conditionem alterius, cum quo contrahunt, inire attentant, ut ne graviter huic ignorantanti per tale matrimonium præjudicetur, & bonum etiam publicum patiatur.

§. II.

An, & quando proles quoad libertatem & servitutem sequitur conditionem non matris, sed Patris:

DE jure quidem communi partus sequitur conditionem matris, quoad

RE E liber-

libertatem, & servitutem c. final. de serv. non ordinand. & Instit. de iure personarum §. Servi autem; valet tamen etiam statutum, vel consuetudo legitimè præscripta, ut patris conditionem, quoad libertatem & servitutem, sequatur proles

c. Licet 3. h. 1. quia cum res non descendat ex iure humano, potest interrogare consuetudo; quin etiam in dubio semper pro libertate, favore libertatis, iudicandum est, cum favore libertatis sit maximus c. fio. de re iudicat.

T I T V L V S X DE NATIS EX LIBERO VENTRE.

Natum ex libera matre, liberum esse de iure communi, modò ante dictum, quod idem dicendum est de nato ex libera. c. Indecens unico h. 1. & quamvis quoad familiam, nobilitatem, dignitatem, &c. patris conditionem sequatur filius L. Cum legitima 19. iunctà Glos. ff. De statu hominum. cum proles à patre tanquam causa principali suum esse ha-

beat; quoad statum tamen libertatis, & servitutis, matris conditionem sequatur proles, defectum hunc patiens à causa minus principali. Sufficit autem ad proles libertatem, si mater tempore conceptionis, vel tempore natiuitatis, vel intermedio aliquo tempore, quo proles in utero ferebatur, fuit libera, exigent hunc favorem favore libertatis.

T I T V L V S XI DE COGNATIONE SPIRITUALI.

§. I.

Quid sit cognatio spiritualis, unde oriatur, & inter quas personas contrahatur?

Cognatio spiritualis est propinquitas quædam personarum, quæ ex statuto Ecclesiæ oritur ex administratione, seu collatione, & susceptione Sacramenti Baptismi, & confirmationis; sicut enim per carnalem generationem homo nascitur naturaliter, & postea corporaliter reberatur; sic per baptismum regene-

ratur homo spiritualiter, & per confirmationem spiritualiter reboratur; hinc ergo generari, & reborari naturaliter & corporaliter inducit cognationem naturalem, ita regenerari & reborari spiritualiter infert cognationem spirituales perpetuam; non quidem ex iure naturali cum Sacramentorum ratio nullam in iure naturali fundamentum habeat, sed ex iure Ecclesiastico; & quamvis de antiquo iure Decretalium, triplex fuerit hæc cognationis species, paternitatis scilicet, compaternitatis, & fraternitatis, hodie-